

Påskevandringen! - DAG 13

INDLEDENDE BØN

Korsfæstede og opstandne frelser! Gør det stille i mit indre! Sænk din fred i mit hjerte! Tal dit ord til mig. Amen

LÆSNING - find din bibel eller læs nederst i opslaget.

2. påskedag: Joh 20, 11-18

REFLEKSION

Maria Magdalene kom ud til det, som hun troede var dødens have.

Dér, hvor hendes mester var begravet. Hun kommer i mørket, og det bliver endnu mørkere omkring hende, da hun opdager, at liget af hendes Mester er væk. Hvor skal hun nu gå hen med al hendes sorg og frygt, når hun ikke længere kender stedet, hvor han ligger? Maria Magdalene oplever sorgens tomhed og ensomhed. Endda selvom der er engle i graven, og Jesus står ved siden af hende. Men hun sanser det ikke. Hun står ved graven og græder.

Lukket for det glædelige budskab. To gange lyder det til hende. Kvinde, hvorfor græder du? Der var mange ting, der gav Maria Magdalene grund til at græde.

Fremtiden for disciplene var efter langfredag hård og udsigtsløs. Men ingen var så ringe stillet som Maria Magdalene. Disciplene havde måske noget at falde tilbage på, men hvad med Maria Magdalene?

Maria Magdalene kom fra Magdala. En by som vi i dag kan sammenligne med f.eks. store chartermål i Sydeuropa, hvor de kendte og kongelige lever i sus og dus. Hun kom fra en by med masser af luksus, korrupsion og dårlig moral og der er en tradition, der fortæller os om, at Maria Magdalene var en prostitueret før hun mødte Jesus. Hun kom fra ufattelig hård og brudt baggrund. Hendes liv var ødelagt. Hun var en brudt person, som Jesus havde samlet sammen igen.

Vi hører om hende i Lukas 8, som en af kvinderne i Jesu følge, der sørgede for alt det praktiske for Jesus og disciplene. Der hører vi også om, at Jesus har uddrevet 7 dæmoner ud af hende. 7 er fuldkommenhedens tale, så egentlig står der rigtig mange dæmoner. Hun var som den dæmonbesatte vi møder i markus 5, hvor vi har teksten om den besatte i gerasenernes land, der er besat af en helt legion af dæmoner. Han boede i gravene, man kunne holde ham bundet i lænker, ingen kunne tæmme ham, han løb rundt mellem gravene, og råbte og skreg og slog sig selv med sten, sådan var det også med Maria Magdalene. Sådan

møder Jesus hende første gang, som en person der er ved at gå amok på den lukkede psykiatriske afdeling. Men Jesus vælger hende som det første opstandelsesvidne. Hvorfor? En tidligere psykisk syg og prostitueret kvinde og ikke en af de store samfundets spidser. Hun er tilmed en kvinde. Kvinder som ikke blev regnet for særligt pålidelige i datidens patriarkalske samfund.

Jesus fortæller disciplene og os om, at vi kan blive Guds børn, men for Maria Magdalene har det måske lydt anderledes. Hun har ikke taget for givet, at hun kunne bruges af Gud i hans tjeneste: "Kan jeg?" "Gælder det også for en som mig?" ER du klar over min historie? Har du glemt det? Kan én som jeg blive et Guds barn? Ja, siger Jesus. Du er et Guds barn. Et menneske under Guds kærlighed. Et menneske Gud kalder på. Det er fantastisk. Da Jesus i livets have kalder Maria ved hendes navn, så er det hans måde at sige på, at hvis du vil vide hvem du er, så vid hvem jeg er. Jeg ved hvem du er. Jeg skabte dig. Du er unik. Men måden du finder dig selv og din opgave i livet er ikke ved at forsøge at finde dig selv, men det er ved at blive fundet af mig.

Det er først, da Jesus siger hendes navn, at hun opdager, at han er levende hos hende og sorgens tårer bliver til glædestårer. Der faldt en sten fra graven til hendes hjerte. Dødens have blev igen til livets have.

Maria så den opstandne med tårevædede øjne. "Måske skal Gud ses gennem tårer...gennem sorg og lidelse", sagde astrofysikeren Jens- Martin Knudsen. Det er i alt fald det, som Maria gør her. Hun har set Gud gennem tårer. Men i mødet med den opstandne mester, ser hun noget andet gennem tårerne. Hun ser lyset. Hun sættes igen ind i den kærlighedsrelation, som hun har levet i og af. Hendes eget liv genopstår af døde. Den fremtid, der var lukket, åbner sig igen.

En kristen kan græde og græde. Nogle slag vil vi med smerte bære med os til vores dødsdag. Men vi loves, at en dag på den nye jord, der vil Gud selv tørre hver tåre af vore øjne.

En dag skal al gråd ophøre, og da skal vi juble. Fordi Jesus opstod fra de døde. Og så skal vi sige med Maria: "Jeg har set Herren!"

Påske begynder der hvor Jesus finder os.

BØN

Opstandne Herre Jesus Kristus! Dig bringer vi vor lovsang fuldtonende og forløst. Nu mærker vi at lyset har fået magt, og vi ser, at hele dit skaberværk bevidner, at livet kan sejre over døden. At sorgen må vige for glæden.

Lovet være du, der mødte de tvivlende og fortvivlede i morgenlyset og lod dem se din herlighed.

Vi beder dig: væk også os fra vort mismods vinter, og send os ud i livets sommer, så vi kan vidne om, at intet er umuligt for Gud. Hans kærlighed kan ikke stoppes af noget som helst fra evighed og til evighed. Amen

DAGENS SANG: "Hvad er det at møde den opstandne mester i live igen -
<https://youtu.be/sdey1Mb4mRQ>

VELSIGNELSE

Modtag Herrens velsignelse:

Herren velsigne og bevare dig!

Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig!

Herren løfte sit ansigt mod dig og give dig fred! Amen,

LÆSNING

2. påskedag: Joh 20, 11-18

Den første dag i ugen, tidligt om morgenen, mens det endnu var mørkt, kom Maria Magdalene ud til graven, og hun så, at stenen var flyttet fra graven. Så løber hun hen til Simon Peter og til den anden discipel, ham som Jesus elskede, og siger til dem: »De har flyttet Herren fra graven, og vi ved ikke, hvor de har lagt ham.« Så kom Peter og den anden discipel og ville ud til graven. De løb begge to, men den anden discipel løb foran, hurtigere end Peter, og nåede først til graven; han bøjede sig ind og så linnedklæderne ligge der, men han gik ikke ind. Simon Peter, som fulgte efter ham, nåede nu også frem; han går lige ind i graven og ser linnedklæderne ligge der og klædet, som Jesus havde haft over hovedet; det lå ikke sammen med linnedklæderne, men rullet sammen på et sted for sig selv. Da gik også den anden discipel derind, han som var kommet først til graven, og han så og troede. Indtil da havde de nemlig ikke forstået Skriftens ord om, at han skulle opstå fra de døde. Disciplene gik så hjem igen. Men Maria stod udenfor ved graven og græd. Som hun nu stod der og græd, bøjer hun sig ind i graven og ser to engle i hvide klæder sidde dér, hvor Jesu legeme havde ligget, én ved hovedet og én ved fødderne. De sagde til hende: »Kvinde, hvorfor græder du?« Hun svarede: »De har flyttet min Herre, og jeg ved ikke, hvor de har lagt ham.« Da hun havde sagt det, vendte hun sig om, og hun så Jesus stå der; men hun vidste ikke, at det var Jesus. Jesus sagde til hende: »Kvinde, hvorfor græder du? Hvem leder du efter?« Hun mente, det var havemanden, og sagde til ham: »Herre, hvis det er dig, der har båret ham bort, så sig mig, hvor du har lagt ham, så jeg kan hente ham.« Jesus sagde til hende: »Maria!« Hun vendte sig om og sagde til ham på hebraisk: »Rabbuni!« – det betyder Mester. Jesus sagde til hende: »Hold mig ikke tilbage, for jeg er endnu ikke steget op til Faderen; men gå hen til mine brødre og sig til dem: Jeg stiger op til min fader og jeres fader, til min Gud og jeres Gud.« Maria Magdalene gik hen og fortalte disciplene: »Jeg har set Herren,« og at han havde sagt dette til hende.

Vær med på denne online påskevandring, som måske kan være en hjælp til at gøre påskens budskab mere nærværende.

I 16 dage fra 1. april til 16. april vil der hver eneste morgen komme et nyt punkt til vandringen gennem påsken. Vandringen er bygget op omkring hele frelseshistorien helt fra skabelsen og til opstandelsen. Følg med her på facebook hver morgen.